SUBAT - OZEL - N° 7

50 CENT.

# TÜRK İŞÇİLERİ

TÜRK İŞÇİLERI İÇİN C. G. T. NİN ÜÇ AYLIK GAZETESİDİR

TRIMESTRIEL ÉDITÉ PAR LA C. G. T. POUR LES TRAVAILLEURS TURCS

## METODU DEĞİŞTİRMENİN TAM ZAMANI

Çalışma kartını ilgilendiren bir yazıda bahsettiğimiz Danıştayın kararı, iktidarın herzaman tekellerin çıkarlarına uygun düşen politikasının görünüşlerinden birini gün ışığına çıkardı.

Bu, g ˴ geçtikce artan eğilimin birpartiğini gösteriyor ; İçişleri Bakanlığının veya Çalışma Bakanlığının basit kararnamelerle yabancı işçilerin kaderleriyle oynamasını.

O halde emekçilerin temsilcilerinin kendi seslerini işittirebilecekleri Parlementonun hiç bir gücü kalmiyor.

Devamli anlaşma imkanlarından bahsedilen bir dönemde uygulanan metotlardan iki somut örnek.

● İçisleri Bakanlığının 26 Kasım 1974 teki (4 Temmuz'da kararlaştırılmış) **çok gizli** bir kararnamesi, yabancı işçilerin ve aile fertlerinin Fransa'ya girişinin iptalinin kesinlikle uygulanmasını istemekte ve sınırdışı etme yollarını belirlemektedir.

● 16 Ocak 1975 te bir teleks, ailelerin birleşmesi ortadan kaldırıldığından, valileri, Fransa'daki yalnız yabancı işçilere H.L.M. (ucuz lojman) verilmesini redetmeye çağırıyor.

● 30 Kasım 1974 te bir kararname (sene sonunda ortaya çıktı) bu güne kadar muaf tutulan Afrikalı emekçileri 1 ocak'tan itibaren bir kart sejur (bazı ülkeler için çalışma kartı) almaya mecbur bırakıyor. Not edelim ki; Fransa ile bu ülkeler arasındaki karşılıklı anlaşmalara rağmen, anlaşmalar değistirilmeden bu karar tek yönlü olarak Fransa tarafından alındı.

Aynı zamanda Avignon ve Montpellier'deki gibi senelerdir çalışan işçilerin kanuni hale geçmeleri rededilirken işçi girişinde değisikliklerin tekellerin çıkarlarına bağlandığını ögreniyoruz. Bir yere başvurma olanağı olmadan heran artan bir baskı altındaki bu işçiler muhakkak ki onbinlercedirler.

Fakat bu, yabancı işçi işleriyle ilgili devler sekreterinin insancıl bir politikadan bahsetmesini engellemiyor !

İktidarın adamlarının metodu; tek başına kararlar almak, sendikal örgütleri-arada sıradabunlardan haberli kılmak, karar verdikleri politikayı uygulamadıkları takdirde yaşama olnağını kesme tehdidiyle, F.A.S. tarafından ekonomik yardım gören derneklere kendi arzularını zorla kabul ettirmektir.

Acayip bir anlaşma biçimi.

Bunun derneklerin önemli bir kesiminin hoşuna gittiğinden emin değiliz. Buna karşılık, bunun CGT ve örgütlerini ayrıca ne CFDT'yi ne de böyle bir politikanın yükünü çekecek olan yabancı işçileri tatmin etmediğinden eminiz.

İki örgütümüz varılmak istenen amaçlar için kullanılan metotlara defalarca karşı çıkmışlardır. Yabancı Işçiler Komisyonunda bunu kesinlikle hattırlattılar. Yabancı iş gücü ile ilgili Devlet Sekreteri dinlemek istemiyor.

Bunun içindir ki CGT ve CFDT, yabancı emekçilerin sorunları üzerine çapında bir eylem günü örgütlemeye karar verdiler.

Bu günden evvel 17 şubat'ta çok sayıda yabancı işçi derneğinin davet edileceği, iki örgütün bir basın toplantısı yapılacaktır.

Bu eylem günü — işyerlerinden, bölgelerden çıkarak, ülke çapına kadar — yabancı işçilerin krizin zararini yüklenmek arzusunda olmadıklarını duyurmak için bir fırsat olacaktır.

**HAYIR : YABANCI İŞÇİLER, FRANSIZ İŞÇILERI GİBİ, KRIZIN ZARARINI ÖDEMEK İSTEMİYORLAR**

- **İş garantisi için**
- **Satın alma gücünün garantisi ve arttırılması için**
- **Sosyal haklarda eşitlik için**

**21 ŞUBAT CUMA GÜNÜ**

**ÜLKE ÇAPINDA EYLEM GÜNÜNE KİTLE HALİNDE**

**KATILIN**

- **YABANCI VE FRANSIZ İŞÇİLER ARASINDA HAKLARIN EŞİTLİĞİ İCİN.**
- **SOSYAL VE DEMOKRATİK KARAKTERDE YENİ BIR YABANCI İŞÇİ POLİTİKASI İÇİN.**

## EVET PATRONLARI VE İKTİDARI GERİLETMEK MÜMKÜNDÜR

Patronlar ve iktidari geriletmenin mümkün olduğundan şüphe edenlere hatirlatalım :

● Temmuz 1972 de, sendikal hakların genişlemesi yolunda bir güçlük aşıldi : işyeri komitelerinin ve personel delegelerinin seçimleri için fransız olma şartının kaldırılması.

● Temmuz 1972 de, uygulanmasının kesinlikle istenmesi gereken ırkçılığa karşı kanunun kabul edilmesi.

● 1972 den beri, kabul ediliş, tarihinden 1975 ocak'ına kadar Marcellin - Fontanet kararnamsinde bir çok önemli değişiklirkler yapılmasının sağlanması.

● 1973-1974 ders yılından beri yabancı işçi çocukları öğretim burslar:ndan nihayet yararlanabilecekler.

İktidarın ve patronların olağanüstü sömürü politikası bir bukadar daha geri çekilmeye zorlandı.

Bu nasıl mümkündür ? Eylemle.

Eylem kendini zorla kabul ettirmiyor, örgütleniyor.

Sendikal örgüt olmadan bu geri çekilmeleri zorlamak mümkün olamiyacaktı.

Örgütün gücü üyelerinin sayısına dayanmaktadır.

Nekadar çok sayida olursak, o kadar güçlü oluruz.

Patronların ve iktidarın geriletilmesinden daha fazla emin olmak için CGT'ye üye ol, üye kaydet.

## DURUMU YASALARA UYAN HER IŞÇİNIN BUNDAN BÖYLE ÇALIŞMA FARKI ALMAYA HAKKI VARDIR

Yürürlüğe girdikleri 1972 Şubat' ından bu yana Marcellin-Fontanet genelgeleri, öngördükleri olumsuz tedbirlere karşı gittikçe gelişem eylem sayesinde birkaç kere değişiklik gördüler.

13 Ocak 1975 tarihinde Danıştay bu genelgelerin üç maddesini daha, yasalara aykırı bularak bozmuştur. Bu karar uygulamaya nasıl yansıyacaktır ?

1 - Çalışma kartı taleplerinde, şimdilik lojman kâğıdı istenmeyecektir. Bu durum geçicidir ama. Bir kararname çıkartılarak aynı belgeyi gösterebilme şartı yeniden konacaktır.

2 - Turist işçileri oturma ve çalışma kartı talepleri sırf söz konusu işçilerin O.S. ya da vasıfsız işçi olmaları nedeniyle geri çevrilemeyecektir. (Turist işçilerin oturma ve çalışma kartı alabilmelerinin istisnai bir durum olduğu unutulmamalıd:r.)

Bu iki maddenin önemi azdır. Birincisi geçicidir, ikincisi ise istisnai bir durumla ilgilidir. Üçüncü maddeye gelince, bu madde daha önemlidir. Buna göre, elinde geçerli bir iş kontratı bulunan her işçi kontratının yürürlükte kalacağı süre için bir çalışma kartı alabilecektir.

**ÇALIŞMA KARTI ALMAK İÇİN NE YAPMALI ?**

a - O.N.I. (MİLLİ MUHACERET OFİSİ) VASITASIYLA YENI GEL-
kartları kendilerine :
MİŞ İŞÇİLER : Bu işçilerin çalışma

— ya Bölge Çalışma Müdürlüğü (Direction Départementale du Travail et de la Main-d'Œuvre)

— ya İş Bulma Kurumu (Agence Nationale pour l'Emploi)

— ya da oturma kartını vermekle yükümlü belediye veya ilgili daire tarafından verilecektir.

İşçiye, çalıştığı yerin adresine bir yazı gönderilecek ve kartını gelip alması için adres gösterilecektir.

b - TURİST İŞÇİLER :

Turist olarak gelen işçi iş bulabildiği takdirde, saglık muayenesi sonuçları olumlu çıkmak şartıyla, çalışma kartı kendisine iş kontratıylaaynı zamanda verilecektir.

c - ELLERİNDE GEÇERLİ BİR İŞ KONTRATI OLAN İŞÇİLER :

Kendileri talepte bulunmak şartıyla, kontratın geri kalan süresi kadar geçerli bir çalışma kartı verilecektir. Bu talep yazı ile Bölge Çalışma Müdürüne (Directeur Départemental du Travail et de la Main d'Œuvre) yapılacaktır.

Işçiye iş kontratının dışında bir çalışma kartı verilmesi için sendikalarla işçiler uzun süredenberi mücadele etmekteydiler. Çalışma kartı, iş kontratının patron tarafından tek taraflı bozulması halinde bir güvenlik sağlar.

Bu konuya yakında yine döneceğiz. Şimdilik, elinde iş kontratı bulunan her işçiyi, çalışma kartı almak üzere başvurmayı yapmaya çağırıyoruz.

İşçi Arkadaş, gerekiyorsa, ya işyerinin ya da oturduğun yerin C.G.T. örgütüne başvur. Sana yar-

## CÖMERTLİK Mİ, YOKSA GÖZ BOYAMA MI ?

Yıl sonuna birkaç gün kala C.G.T. genel sekreteri Georges Séguy basına şu açıklamayı yapıyordu : « Satınalma gücü konusunda herkes kendi bütçesiyle ilgili 1974 kılı hesaplarını yapabilir. Bu yıl içinde satınalma gücü % 18 oranında artmamış olanlar para kaybetmiş demektir.

İş piyasası konusunda, Başbakan'ın yalanlamasına rağmen, işsiz sayısı pek yakında milyona ulaşacaktır.

Bütün işçiler için başlıca endişe kaynaklarını oluşturan bu iki konunun yabancı işçiler açısından anlamı nedir ?

Yabancı işçi, 1974 yılı içinde % 18 zam alabilmişse, ki bu oranda zam alanların sayısı almayanlarınkinden çok daha fazladır, bunu patronun iyiliğine değil, kendi mücadelesinin başarısına borçludur ! Ya ailesini, çocuklarını yurdunda bırakıp Fransada tek başına bulunan yabancı işçinin durumu ? Aile ve çocuklar Fransa'da bulunmak kaydıyla aile yardımlarına yapılan % 13 zamdan da yararlanamayacaktır. Gelirinin artmasına karşılık daha çabuk artan fiyatlar, hayat pahalılığı, satınalma gücünü büsbütün zayıflatacaktır. Bu durumda olan işçinin ailesini çocuklarını yanına getirtmesi de söz konusu değildir. Oysa, bunu yapabilse hem daha düzenli bir hayat sürecek hem de masrafları azalacaktır. Ama hayır. İktidar politikasının tek uygulanan maddesi, yabancı işçilerin Fransa'ya girmelerine, girmiş olanların ise ailelerini, çocuklarını yanlarına getirtmelerine konan yasaktır. Bu insanlık dışı yasağı patronlar bağıra çağıra aylardan beri istiyorlardı.

Ve patronların sesini bunca iyi duymasını bilen iktidar, etkilenmekten korktuğu için işçi temsilcilerinin sesini dinlemeyi reddetmektedir.

Daha geçenlerde, Sosyal Yardım Fonu (F.A.S.) nun yönetim kurulu toplantısına katılan bakan Dijoud, sağa sola emirler yağdırdı. Yarım saat kendi konuştuktan sonra C.G.T. temsilcisinin iktidar politikasını eleştirmesini dinlemek bile istemedi ve toplantıdan ayrıldı, gitti.

Ve bu baylar, buna karşılıklı tartışma politikası diyorlar, sıkılmadan.

Bu basbayağı, milleti karşılıklı tartışıldığına inandırarak, büyük tekellerin emrindeki iktidarın görüşlerini zorla kabul ettirmek demektir.

Bir örnek alalım : hükümet yabancı işçiler konusunda 25 maddelik bir plan hazırlamıştı. Bu 25 maddenin gerçekleştirilebilmesi için gerekli malî gücün büyük bir bölüğünü Sosyal Yardım Fonu (F.A.S.) sağlamaktadır. Bu yüzden de Fon'un bütçesi 205,3 milyon frank'tan 320 milyon'a yükseltilmiştir :

Devletse, bu eşsiz politikanın gerçekleştirilmesi için yalnız ve yalnız 34,7 milyon verecektir. 1974 yılı için verdiğinden bir kuruş bile fazla değil !

Bu demektir ki, hayat pahalılığînîn artışı gözönüne alındığında, devletin, gerçekleştirilen tasarılardaki payı, geçen yılkine göre % 20 daha düşük olacaktır. Pek övünülecek bir sonuç olmasa gerek bu !

Peki ama bu politikanın bedelini birilerinin ödemesi gerekecek elbet. Kimler mi ? SİZ ! Bütün yabancı işçiler ! Çünkü hükümet bir kararname ile Aile Yardımları Sandıklarına, bir yıl öncesine oranla % 53 lük bir artışla 236,8 milyon frank katkıda bulunma zorunluluğu yüklemiştir. Bu para nereden mi kısılmıştır ? Yabancı işçilerin, memleketlerinde kalan ailelerine ödenmesi gereken aile yardımlarından, çocuk paralarından.

Demek ki, 25 maddelik planın mali yükünün en ağır bölüğünü işçilerin kendileri yüklenmiş olacaklar. Aile yardımları Sandıklarının payı % 77,1. Devletin payı ise % 10,8.

Aynı yolda biraz daha gidelim : Biliyoruz ki, satınaldığımız hemen herşeyin üstünden ortalama % 18 lik, adına T.V.A. denilen bir vergi ödüyoruz (Türkiye'de Tekel, tuz, şeker vergisi gibi). Bu vergiden yararlanan devlet Sosyal Yardım Fonu'ndan cebine 57,6 milyon frank indirecektir. Oysa devletin verdiği paranın bütünü 34,7 milyon frank'tır. Hükümet böylece, işçi sınıfının, çalışanların çıkarlarına taban tabana zıt olan politikasıyla, yabancı işçilere yardım etmek bir yana,onlardan 22,9 milyon frank'lık haksız bir gelir sağlamış olmaktadır. Yabancı işçilerin sırtlarından haksız yere sağlanmış 22,9 milyon frank'lık bir gelir !

Cömertliğin böylesine diyecek yok doğrusu. Başkalarının parasıyla olduktan sonra, kolay bu iş !

Yabancı işçiler, aynı zamanda büyük patronların da sözcüleri olan iktidar sözcülerinin göz boyamalarına kanmıyorlar, kanmayacaklar. 1974 yılının son aylarında düzenlenen işçi hareketlerine geniş çapta katıldılar, C.G.T.'nin çağrısına uyarak.

Yabancı işçiler eylemlerini 1975 yılında da, fransız arkadaşlarıyla omuz omuza ve C.G.T. içinde sürdürecekler.

Sendika örgütlerinin çerçevesindeki bu eylemlerinde erkekler için 60 yaşında, kadınlar için 55 yaşında emeklilik hakkı için mücadele edecekler. Mücadeleleri aynı zamanda ücretlerinin, emeklilik aylıklarının ve öbür yardımların satınalma güçlerinin korunması ve geliştirilmesi, çalışma sürelerinin kısalması, hak eşitliği için olacak. Türk işçileri, öbür yabancı işçiler gibi, biliyorlar ki bu mücadele, kendilerini tehdit eden işsizlik tehlikesine karşı en büyük silahlarıdır. Çünkü biliyorlar ki çalıştırıldıkları işler işsizliğin en başta tehdit ettiği işlerdir.

## KRIZE KARŞI MÜCADELEDE BİRLIK

1975'in bu birinci ayında açık olan bir şey var : Fransa bir bunalım içinde. Enflasyon her gün satın alma gücünü biraz daha düşürüyor. İşsizlik artmakta, nerdeyse l milyon kişiye ulaşacak işsiz sayısı. Bunlara « teknik işsizlik » durumuna sokulan 500.000 kişiyi eklemeli. Daha başkaları önümüzdeki ücretli izinlerin bir haftasını şimdiden almaya zorlandılar.

Yabancı işçiler işsizliğin en çok zararını görenler olmakla kalmıyorlar, günlük yaşantılarında bile binbir türlü dertle karşı karşıyalar : Ailelerini yanlarına getirtemiyorlar, yasak. Oturma ve çalışma kartlarını yenilerlerken — hele işsiz durumda iseler — idari bir sürü güçlük çıkıyor karşılarına. Peki ama bu bunalım nasıl bir bunalım ki, çalışan yığınlara bu kadar zararı dokunuyor? Aslında bunalım yalnızca Fransa'yı etkilemiyor, bütün kapitalist ülkeleri kırıp geçiriyor. Adına « petrol krizi » adı verilmek istenen bu bunalımın gerçek adı « kapitalist düzenin bunalımı » dır.

Biliyor musunuz ki, fiyatlar 1974 yılında % 17 oranında artmışsa, bunun içinde petrolun payının yalnızca % 3 olduğunu ? Minereya kılıf geçirtilmeye çalışılıyor, madem ki petrol fiyatı arttı, hayat pahalılığı da artacak, deniyor. Gerçekte, patronlarla onların hükümeti ümitsiz bir çabalama içersindeler. İstiyorlar ki çalışan yığınlar bu yutturmacayı kabul etsinler, kendilerinden istenen fedakârlıkları seslerini çıkarmadan yüklensinler.

« Kader » diyerek işin içinden çıkılamaz. Mutlaka yapacak bir şey vardır.

C.G.T. fiyat artışlarını durdurarak, çalışan herkesin en içten dileğine, yani çalışıp, insanca, kendilerini ve ailerini geçindirebilme dileğine cevap verecek 5 tedbir öne sürdü.

1. *T.V.A. vergisinin oranının düşürülmesi :* Yaşamak için en çok gerekli olan bazı malların üstünden alınan T.V.A. vergisinin oranı düşürülmelidir. Satın aldığımız her malın fiyatı içinde % 7 den % 33,3 e kadar bir vergi ödemekteyiz. Bu verginin ortalama oranı % 20 dir. Bu oran düşürülmelidir.

2. *Bazı fiyatlar dondurulmalıdır :* En çok gerekli mallarla, kiralar ve kalorifer paraları gibi masrafların fiyatları dondurulmalıdır.

3. *Bir sermaye vergisi ihdas edilmelidir :* Bu vergi kapitalist ülkelerin birçoğunda varolan kanunî bir vergidir. Oysa Fransa'da tüketim vergisi bütün vergiler içinde en önemli bölümü oluşturmaktadır. Kapitalist şirketlerin devlet bütçesine malî katkıları ise en düşük paylardan birini oluşturmaktadır.

4. *Büyük şirketlerin kâr oranları sınırlandırılmalıdır :* Fransa'nın en büyük 200 müessesesinin 130 unun ortalama kâr oranları % 21,4 olmuştur. Örneğin ; Rhône Poulenc % 36,3, l'Oréal % 56,5, Thomson % 42,9, Beghin-Say % 102,5 kâr etmişlerdir.

5. *Ucretlerde oynak merdiven sistemi kabul edilmelidir :* Enflasyona karşı, ücretlilerin satınalma gücünü güvenlik altına almanın en önemli yolu budur. Enflasyon çalışan yığınların fazla tüketiminden ileri gelmez, tam tersine, çalışan yığınlar enflasyonun başta gelen kurbanlarıdır. Bu tedbir enflasyonu tek başına durduramasa bile, fiyat artışlarına önemli derecede gem vuracak güçtedir.

Bu 5 tedbir, hükümetin çalışan herkese yüklemek istediği fedakârlıklara tam ters düşen unsurlardır.

Patronların, hükümetin övmekle bitiremedikleri « kemerleri sıkma » politikasının çaresiz biçimde önemini arttlracağı bunalım, bu tedbirlerle sınırlandırılabilir ancak ; bunalımla ancak böyle mücadele edilebilir.

Hükümet politikası, ekonomiyi « dondurmak », için alınan tedbirler birçok işyerinin kapanmasına, çalışanların işsiz kalmasına yol açmaktadır. Satın alma gücünün korunmasını ve geliştirilmesini isteyen C.G.T. yukarıdaki 5 tedbirin yanında şu istekleri de dile getirmektedir :

SATINALMA GUCU KONUSUNDA

— Asgarı ücretler (S.M.I.C.) haftada 40 saatlik bir çalışma için ayada 1.500 Frank'a yükseltilmelidir.

— Düşük ücretlerin satınalma gücü güvenlik altına alınmalı ve öbür ücretlere göre daha çabuk yükseltilmelidir.

İŞ GUVENLIGI KONUSUNDA

İş, güvenlik altına alınmalı ve başka bir işe yerleştirilmedikçe çalışan hiç kimse işinden çıkartılamamalıdır.

— Emeklilik yaşı düşürülmelidir.

— Ucretler azalmaksızın haftalık çalışma süresi 40 saate indirilmeli ve çalışma şartları özellikle işyerinde çalışanların sayısını arttırma yoluyla iyileştirilmelidir.

1975'in geçen yıla oranla daha iyi bir yıl olabilmesi için C.G.T. yukarıdaki İstekler çerçevesinde çalışan herkesi birleşerek eylem'e geçmeye çağırmaktadır.

## DİKKAT ETMEMİZ GEREKEN BİRKAÇ ÖRNEK

İktidarla patronlar bunalımın yükünü çalışanlara taşıtmaya çalışıyorlar dediğimiz zaman bu laf olsun diye söylenmiş değildir. İşte, Hauts-de-Seine ilinde, Nanterre'den iki örnek :

ALUVAC otomobil sanayii için çalışan bir işletmedir. 1974'te 600 milyon frank kâr etmiştir. 1973 kârı ise 360 milyondur.

Oysa müessese 100 işçiyi işten çıkarmaya karar verir.

Der ki : « Biz otomobil sanayli için çalışıyoruz... kemerleri sıkmalıyız... elimizde değil... »

Topluca işten çıkarmanın yaratabileceği olumsuz tepkilerden çekindikleri için de çalışanları kendiliklerinden işten ayrılmaya iterler. Teklif kabul edilirse bir de işten çıkarma prim'i verilecektir.

Yabancı işçilere ise, ki O.S. ler ve vasıfsız işçiler arasında sayıları hayli kabarıktır, şu teklif yapılır :

— 4 aylık, hatta 6 aylık ücretsiz izin. Kabul edenler işten çıkarılmayacaklardır.

SIFA da aynı işkolunda çalışan bir işyeridir. Hauts-de-Seine ilinde, Courbevoie'da :

Hikâye hep aynı, yabancı işçilere ücretsiz izin almaları teklif edilir. ALUVA'da olduğu gibi memleketlerine gidiş dönüş parasını şirket ödeyecektir.

Daha önce de, İnşaat kolunda, patronların işçileri ya ücretsiz ya da yıllık izinlerine sayılmak üzere şimdiden izin almaya « ikna » ettikleri görülmüştü.

BUTUN BU İŞLERE NE DEMELİ ?

Evet, bunalım'ın yükünü işçilere taşıtmaya yönelik bir çabadır bu.

Prim almak şartıyla bile olsa, işinizden kendi isteğinizle ayrılmayı kabul ederseniz şunu bilin ki, her türlü işsizlik sigortasına olan haklarınızı, aile yardımlarını ve sosyal sigorta haklarını, çalışmadığınız süre bir ayı geçerse, kaybedersiniz.

Bu tutumun, topluca işten çıkarılan işçilere l yıllık ücretlerini sağlayan anlaşmaların uygulanmasInI önlemeye yönelik olduKunu unutmayın.

Yabancı işçiler için durum daha da önemlidir. Bir ayı geçen ücretsiz izinler işçiye sosyal sigorta ve aile yardımları konusundaki haklarını kaybettirir. Ayrıca, Fransa'dan uzun süre ayrı kalmış olmak, dönüşte yeni gelen bir işçi muamelesi görmesine yol açacaktır. Yeni işçi gelişi yasaklanmış olduğuna göre, durum açıktır.

Bu da yabancı işçilerin bir kısmını geri göndermek için bulunmuş örtülü bir yoldur.

Bu tutuma karşı bütün çalışanları ne kadar uyarsak yerindedir. İşçi arkadaş, şimdi durumdan haberlisin. Arkadaşlarını uyar, patronlarla iktidarın kurdukları tuzağa düşmeyin !


TÜRK IŞÇİLERİ
213, rue Lafayette, PARIS 10me). BOTzaris 86-50
Imprimerie Lensoise - LENS
Travail exécuté par des ouvriers syndiqués
Directeur de la publication : TANGUY. Aubin